

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 20 stycznia 2023 r.

Poz. 588

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.4.2023.AA WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 18 stycznia 2023 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526)

stwierdzam nieważność

§ 4. uchwały Nr XLIII/315/2022 Rady Powiatu w Gryfinie z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie *ustalenia na rok 2023 wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu*, w zakresie wyrazów: „i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.”.

Uzasadnienie

W dniu 19 grudnia 2022 r. Rada Powiatu w Gryfinie podjęła uchwałę Nr XLIII/315/2022 w sprawie *ustalenia na rok 2023 wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu*.

Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie akt ten wpłynął w dniu 22 grudnia 2022 r.

Materialnoprawną podstawę badanej uchwały stanowią przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym¹⁾, w której prawodawca uregulował m.in. kwestie związane z usuwaniem pojazdów z dróg w przypadkach określonych w art. 130a ust. 1 i ust. 2 oraz art. 140ad ust. 7 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ich przechowywaniem. Wysokość opłat ponoszonych z tego tytułu ustala rada powiatu na podstawie art. 130a ust. 6 tej ustawy, który stanowi, że *Rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c, oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a, nie może być wyższa niż maksymalna kwota opłat za usunięcie pojazdu, o których mowa w ust. 6a*.

Wobec brzmienia cyt. regulacji nie budzi wątpliwości uprawnienie Rady Powiatu w Gryfinie do podjęcia uchwały w przedmiocie ustalenia na 2023 rok wysokości opłat, o których mowa w tych przepisach. Za nieprawidłowe natomiast, w ocenie organu nadzoru, uznać trzeba wskazanie w § 4 uchwały Nr XLIII/315/2022, że ma ona obowiązywać od dnia 1 stycznia 2023 r.

Uzasadniając tezę o wadliwości przyjętego rozwiązania wskazania wymaga, że uchwała podjęta na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowi akt prawa miejscowego, a zatem źródło prawa powszechnie obowiązującego. Taki akt skierowany jest bowiem do nieokreślonego imiennie kręgu adresatów – właścicieli pojazdów usuniętych z drogi, normy w nim zawarte mają także charakter abstrakcyjny, ponieważ znajdują zastosowanie w wielu powtarzalnych sytuacjach, tzn. w każdym przypadku podjęcia działań zmierzających do usunięcia pojazdu z drogi i przetransportowania go na parking.

¹⁾ Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988 z późn. zm.).

Istotną w przedmiotowej sprawie pozostaje okoliczność, że badaną uchwałą Rada Powiatu w Gryfinie znacznie podwyższyła wysokość opłat, o których mowa w art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym, które obowiązywały w roku 2022 na terenie Powiatu Gryfińskiego na mocy uchwały Nr XXXII/234/2021 Rady Powiatu w Gryfinie z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie *ustalenia na rok 2022 wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu*²⁾.

W tym stanie rzeczy, w ocenie organu nadzoru, wadliwe jest postanowienie zamieszczone w § 4 uchwały Nr XLIII/315/2022, w zakresie, w jakim stanowi, że uchwała podjęta w dniu 19 grudnia 2022 r. i opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 2 stycznia 2023 r. – ma obowiązywać od dnia 1 stycznia 2023 r. Należy mieć bowiem na względzie, że zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych³⁾ *akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy*. Od tak ustalonej reguły, prawodawca wprowadza wyjątki, w tym w art. 4 ust. 2 stanowi, że *W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym*. Z kolei, zgodnie z art. 5 tej ustawy istnieje możliwość nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawionym w wyroku z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Go 534/19, akcentującym, że *vacatio legis* – a więc okres pomiędzy dniem ogłoszenia aktu prawnego a dniem jego wejścia w życie - powinno być określone w taki sposób, aby zapewnić adresatowi normy prawnej odpowiednią ilość czasu na zapoznanie się z treścią nowych regulacji i podjęcie działania, które umożliwi przystosowanie się do nich. W każdym przypadku długość *vacatio legis* musi być dostosowana do treści ustanowionej regulacji oraz możliwości pokierowania swoimi sprawami przez jej adresatów. Podobnie wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 grudnia 2002 r., sygn. akt K 27/02, stwierdzając, że zgodnie z ustawą o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych minimalny okres *vacatio legis* wynosi 14 dni, zaś jego skrócenie czy też nadanie wstecznej mocy obowiązywania może mieć miejsce jedynie w szczególnych okolicznościach, a dodatkowo, gdy zasady demokratycznego państwa prawa nie stoją temu na przeszkodzie.

Zdaniem organu nadzoru, ze względu na przedmiot regulacji uchwały Nr XLIII/315/2022 i szeroki krąg jej potencjalnych adresatów, nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 4 ust. 2 oraz art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, uzasadniające skrócenie *vacatio legis*, bądź nadanie wstecznej mocy obowiązywania, a w konsekwencji określenie terminu wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. stanowi istotne naruszenie tych unormowań. Nie można w tym przypadku także pominąć faktu, że obwieszczenie Ministra Finansów w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2023 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym⁴⁾, mające istotny wpływ na kształtowanie wysokości ww. opłat przez organy stanowiące powiatów, zostało opublikowane w Monitorze Polskim w dniu 2 sierpnia 2022 r., a zatem Rada Powiatu w Gryfinie miała możliwość podjęcia uchwały na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym, ze stosownym wyprzedzeniem, pozwalającym zachować ustanowione przez prawodawcę minimalne 14-dniowe *vacatio legis* poprzedzające wejście w życie uchwały.

Wobec przedstawionej powyżej argumentacji, konieczne i w pełni uzasadnione jest stwierdzenie nieważności §4 uchwały Nr XLIII/315/2022 Rady Powiatu w Gryfinie z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie *ustalenia na rok 2023 wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu*, w zakresie wyrazów: „i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.”

²⁾ Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 5605 z późn. zm.

³⁾ Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

⁴⁾ Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2021 r. w sprawie ogłoszenia maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie na parkingu strzeżonym (M.P. poz. 721).

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Mateusz Wagemann
II WICEWOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI